

- आत्मनिर्भर जीवनको लागि,
- रोजगारी र अवसरको लागि,
- सामाजिक विकास र समृद्ध राष्ट्रको लागि,
- लैंगिक, जातीय र क्षेत्रीय समानताको लागि,
- अधिकार र कर्तव्य बोधका लागि,
- स्वास्थ्य सम्बन्धी सचेतनाका लागि,
- आर्थिक सशक्तिकरणका लागि ।

त्यसैले शिक्षित बनौ, प्रगतिको पथमा लम्किऔं ।'

देश बर्बाद पार्ने काममा कांग्रेस र एमाले जिम्मेवार-लिङ्देन

भापा(प्रस) । राष्ट्रिय प्रजातन्त्र पार्टीका अध्यक्ष राजेन्द्रप्रसाद लिङ्देनले देश बर्बाद पार्ने काममा कांग्रेस र एमाले बराबर जिम्मेवार भएको आरोप लगाएका छन् । उनीहरूकै कारण आज देश पूर्र्णरुपमा बेरोजगार उत्पादन गर्ने कारखाना र भ्रष्टाचारीहरूले कमाई खाने मैदानमा परिणत भएको उनको गंभीर आरोप रहेको छ । भापाको भद्रपुरमा बुधवार आयोजित राप्रपा भापा क्षेत्र नम्बर ३ को क्षेत्रीय अधिवेशन घोषणा सभालाई सम्बोधन गर्दै पार्टी अध्यक्ष लिङ्देनले ती राजनीतिक दलहरूकै कारण परिवार चलाउन छोराछोरी बेचिनु परिरहेको बताए ।

सरकारले देशमै सय जनालाई रोजगारी दिने एउटा पनि उद्योगधन्दा स्थापना गर्न नसकेको बताउँदै लिड्वेनले भने, 'देशभित्र तपाईं, तपाईंको छोराछोरी र युवाहरूले गरीखाने वातावरण सृजना हुन सके कि सकेन त्यो महत्वपूर्ण कुरा हो ।' 'नेपाली काँग्रेस र नेकपा एमालेले मिलेर

चलाएको देशको हालत हेर्नुहोस् त !
'अध्यक्ष लिङ्देनले भने, 'देश लुट्ने
बेलामा यिनिरू एकै ठाउँमा उभिनछ्नु ।'
आज मन्त्रीहरूको बीचमा छिटो कमाउनेमा
प्रतिस्पर्धा चलिरहेको दावी गर्दै उनले
भने, 'कसले छिटो कमाउने, कसले धेरै
कमाउने ।'
यो देश बनाउन काँग्रेस र कम्युनिस्टको
विकल्पमा उभने बेला आएको उनले
 बताए । 'त्यो शक्ति भनेको राप्रपा मात्रै
 हो,' उनले भने, 'काँग्रेस, एमाले र

माओवादी पार्टीविरुद्ध भन्दा पनि पार्टीको नाममा देशमा जुन लुटटन्त्र माँचिन्छहेको छ त्यसको विरुद्धमा हामी उभिएका छौं ।'

राप्रपाका कार्यवाहक क्षेत्रीय अध्यक्ष तुलसा आचार्यको अध्यक्षतामा भएको सभामा पार्टी सह-महामन्त्री सदरत्यन्दुकुमार मल्लिक, केन्द्रीय सदस्यहरु खुशुव ओली, इनु अधिकारी, अञ्जरा आलमलगायतले शुभकामना मन्तव्य राखेका थिए ।

यसैबीच सो अधिवेशनले क्षेत्रीय अध्यक्षमा रविचन्द्र ओझालाई निर्वाचन घोषणा गरेको छ । अधिवेशनले ओझाको नेतृत्वमा २२ सदस्यीय नयाँ कार्यसमितिको गठन गरेको हो । समितिको अध्यक्षहरूमा शिवराज भट्टराई, तुलसा आचार्य र वीरबहादुर सिंह राजवंशी रहेका छन् । त्यस्तै सचिवमा हेमराज खनाल, कोषाध्यक्षमा पुष्प लिम्बू, सहसचिव शिवलाल गिरी र जयप्रसाद तिम्सिना चयन भएका छन् ।

त्यसैगरी सदस्यहरूमा सुरेन्द्र बाह्रकोटी, बमबहादुर कन्दुवा, सरोजकुमार राई, चक्रप्रसाद ढकाल, पिंकी पौडेल, राधिका भट्टराई, अमृता बोगटी, तेजबहादुर चोडवाड, केसमुदीन हक, भरतलाल राजवंशी, शिवकुमार भण्डारी, अर्जुनबहादुर विष्ट छेत्री, सञ्जीता थापा मगर र सोम तामाङ रहेका छन् । निर्वाचित पदाधिकारीहरूलाई राप्रपा अध्यक्ष लिडनेनले अखिर लगाइदिएर शुभकामना दिएका थिए ।

बेलीब्रिज औपचारिक सञ्चालनमा

उद्घाटन गरेपछि सञ्चालनमा आएको हो ।

भारतीय सरकारको सहयोगमा
निर्माण भएको उक्त पुल
सञ्चालनमा आएसँगै
ताप्लेजुङ, पाँचथर र ईलामका
बासिन्दालाई भाषासम्मको
आवतजावत सहज भएको छ ।

पुल ४८ दशमलव आठ मिटरको रहेको सडक डिभिजन कार्यालय इलामका प्रमुख पवन भट्टराईले जानकारी दिए । एक करोड ४८ लाख रुपैयाँको लागतमा सागर-शुभारम्भ-एरिसा जेभीले सो पुल निर्माण गरेको हो ।

पार्किङ गरेको ट्रकमा
अचानक आगलागी

भापा(प्रस) । भापाको बिर्तामोडमा पार्किङ गरेको ट्रकमा अचानक आगलागी भएको छ । बुधवार दिउँसो ४.३० बजे बिर्तामोड वडा न.५ सुगम पेट्रोल पम्पनजिकै पार्किङ गरी राखेको ना ४ ख ४१८१ न.को ट्रकमा अचानक तार सर्ट भई आगलागी भएको हो ।

प्रहरी र स्थानीयहरूको सहयोगमा मोटरको पानी प्रयोग गरी आगो निभाइएको थियो ।

आगलागीबाट टर्‍को कागजपत्रसहित
अगाडीपट्टी भित्रको क्याबिनको भाग र
इन्जिनको भागसमेत आंशिक रुपमा जल्दा
अन्दाजी ५ लाख बराबरको क्षति भएको
जिल्ला प्रहरी कार्यालयले जनाएको छ ।

करेन्ट लगाएर माछा
मार्दा युवकको मृत्यु

आफैलाईकोरेन्ट
लागेको थियो
। घाइते
भई उनी
लाडिरहेको
अवस्थामा

भापा(प्रस) । भापाको कमलमा करेन्ट लगाएर माछा मार्दा एक युवकको मृत्यु भएको छ । बुधवार दिउँसो अन्दाजी २ बजे कमल गाउँपालिका -३ खानपानी टोल बस्ने २१ वर्षीय उज्वल राई सोही ठाउँमा रहेको दयाझी खोलामा करेन्ट लगाई माछा मार्न गएका थिए । माछा मार्ने क्रममा रा

आफन्तले
देखेर उपचारको लागि
लाइफलाइन अस्पताल
दमकमा पुर्याउनासाथ
डाक्टरले मृत घोषणा
गरेका थिए । मृतकको शव
दमक अस्पताल दमकको
शवगृहमा राखिएको र
घटनाबारे थप अनुसन्धान
भइरहेको जिल्ला प्रहरी
कार्यालयले जनाएको छ ।

सहकारी संघको कार्यक्रमबाट महिला
सहकारीकर्मीहरु उत्प्रेरित

बितामोड(प्रस) । तीज पर्वको अवसर पारेर जिल्ला सहकारी संघ भुपाले महिला सहकारीमीहरूलाई उत्प्रेरण प्रदान गरेको छ । महिला सहकारीमीहरूकै अनुवाय्मा जिल्ला सहकारी संघअन्तर्गत महिला उपसमितिको आयोजनामा बुधवार बितामोडमा उत्प्रेरणमूलक कार्यक्रम सम्पन्न भएको हो । जिल्लाभरिका सहकारीवादी प्रतिनिधित्व गर्दै भेला भएका महिला सहकारीमीहरू सहकारी संघको त्यस कार्यक्रमप्रति उत्साहित देखिन्थे । संघकी उपाध्यक्ष तथा महिला उपसमिति संयोजक देवी निरीला बस्नेतको अध्यक्षतामा भएको कार्यक्रममा

बिर्तामोड नगरपालिकाका प्रमुख पवित्रा महतारा प्रसाईको प्रमुख आतिथ्य रहेको थियो । कार्यक्रममा नगर प्रमुख प्रसाई र नेपाल जेसीजका राष्ट्रिय प्रशिक्षक रमेश शिल्पकारले महिलाहरू अधिकारका बारेमा प्रकाश पार्दै भात भान्सा नामा मात्र सीमित बस्न नहुने बताएका थिए । पुरुष प्रधान समाज भएर होला दिनेभर सँगसँगै काम गरेका श्रीमान श्रीमती घर पुगेपछि श्रीमतीले छिराछोरी सासु ससुरा र भात भान्सा गर्नुपर्ने तर श्रीमान चाहिँ यतिक्दै बसिरहेको देख्दा समानता काजमा मात्रै सीमित रहेको हो कि भनेर सोच्न बाध्य बनाएको नगर प्रमुख प्रसाईले बताइन् । नेपाल जेसीजको

राष्ट्रिय प्रशिक्षक शिल्पकारले प्रमुख प्रशिक्षकको रूपमा उत्तरेणामूलक सहजीकरण गरेकी थिइन् । कार्यक्रममा संस्थाका सचिव भवानीप्रसाद दंगलले कार्यक्रमको औचित्यमाथि प्रकाश पार्दै जिल्ला सहकारी संघको वर्तमान अवस्थाका बारेमा जानकारी दिएका थिए । उनका अनुसार भाषामा ७५६ वटा सहकारी संस्थाहरू क्रियाशील रहेको र तीमध्ये ४९३ वटा संस्था जिल्ला संघमा आबद्ध रहेका छन् । उनले समस्यामा परेका संस्थाहरूको संख्या २८ वटा रहेको र तीमध्ये ६ वटाको समस्या समाधान भइसकेको बताए । २८ वटामध्ये २४ वटा प्रदेश सहकारी रजिस्ट्रार कार्यालयको नियमन क्षेत्रभित्र र चारवटा पालिकाको नियमन क्षेत्रभित्रका सहकारीहरू रहेको सचिव दंगलको भनाइ छ । जिल्ला सहकारी संघका सदस्य देवीकुमारी अधिकारीले सञ्चालन गरेको कार्यक्रममा अर्का सञ्चालक सदस्य नीलाकुमारी दाहालले स्वागत मन्तव्य राखेकी थिइन् ।

मेचीनगरको इटाभट्टामा साप्ताहिक हाट बजार शुरू

- **लक्ष्मी उप्रेती**

मेचीनगर ।भापाको मेचीनगर
नगरपालिका वडा नम्बर- ७
इटाम्टामा पहिलो पटक
साप्ताहिकरूपमा हाट बजार
सञ्चालनमा आएको छ । पहिलो

पटक साप्ताहिकरूपमा हाट बजार सञ्चालनमा आएपछि स्थानीय किसान उत्साहित भएका छन् । यो हाट बजारबाट उपभोक्ताले अर्गानिक वस्तु उपभोग गर्न पाउने र किसान लाभान्वित हुने विश्वास लिइएको छ ।

मेचीनगरका किसान, घरेलु तथा साना उद्यमीबाट उत्पादित वस्तुको बजार प्रवर्द्धन गर्दै कृषकको लागतानुरूपको प्रतिफल दिलाउन मेचीनगरमा साप्ताहिक हाट बजार शुरु गरिएको हो ।

मेचीनगर नगरपालिकाको पहलमा
वडा नम्बर- ७ को वडा कार्यालय
इटाभट्टाको समन्वयमा बजार
व्यवस्थापन समिति इटाभट्टाले
हाटबजार सञ्चालनमा ल्याएको
हो । हजामा एक पटक लागेको

गरी बुधबारेदेखि हाटबजार सञ्चालनमा आएको हो । बुधबार मेचीनगरको मुख्य बजार धुलाबारी तथा सिमापारीको पानीट्याङ्की बजार बन्द रहने भएका कारण पनि साप्ताहिक रुपमा यहाँको हाट बजार बुधबार लाग्ने बताइएको छ ।

मेचीनगर -७ को वडा कार्यालय
परिसरमा नगरपालिकाले निर्माण
गरेका टहरामा स्थानीय व्यापारीले
खरिद गरेका र किसानले उत्पादन
गरेका तत्कालीनगायत अन्य वस्तु
बेचबिखनका लागि राखेका थिए
। उक्त साप्ताहिक हाट बजारको
मेचीनगर नगरपालिकाका नगरप्रमुख
गोपालचन्द्र बुढाले थपे र उपप्रमुख
मौना पोखरेल उपरीतले प्रस्तुतप्यमा

दमकमा आमाद्वारा
छोरामाथि रड
प्रहार

भापा(प्रस) । काम गर्न नगएको भन्दै दमकमा आमाले छोरामाथि रड प्रहार गरेकी छन् । बुधवार दिउँसो ४.३० बजे दमक ७ सयपत्री ठेलो बस्ने ६५ वर्षीया रुषा ताम्राङ घिमिरेले आफून्तै कोरा १४ वर्षीया छोरीको घिमिरेलाई काम गर्न नगएको भन्दै फलामको रडले टाउकोमा हानी पाइते बनाएकी हुन् । पाइतेलाई स्थानीय आधारभूत स्वास्थ्य चौकी लगेएको छ । उनको अबस्थालाई बोल्न सक्ने मध्यम रहेको छ । कुटपिट गर्ने रुपालाई नियन्त्रणमा लिई इलाका प्रहरी कार्यालय दमकमा राखिएको छ ।

सम्पादकीय

बहुविवाहको विवाद

हाल नेपाल सरकारले संशोधन गर्न लागेको मुलुकी अपराध संहिता २०७४ को दफा १७५ मा भएको बहुविवाहसम्बन्धी व्यवस्थालाई संशोधन गर्न बनेको विधेयक चर्चामा छ। दफा १७५ (१) लाई हेर्ने हो भने 'विवाहित पुरुषले वैवाहिक सम्बन्ध कायम रहेको अवस्थामा अर्को विवाह गर्न हुँदैन' भन्ने व्यवस्थालाई परिमार्जन गरी 'विवाहित पुरुषहरू'ले भन्ने शब्दावलीको सट्टा 'कुनै पनि विवाहित व्यक्तिले' भन्ने शब्दावली राखिएको छ। यसको मतलब यो मस्यौदाले कानुनी मान्यता प्राप्त गर्ने हो भने अब नेपालमा बहुविवाहको छुट पुरुषसँगै महिला तथा अन्य कुनै पनि व्यक्ति विशेषले पाउनेछैन, जुन प्रशसनीय छ। त्यति मात्रै होइन, यो मस्यौदाले कानुनी मान्यता पाएमा हाल समाजमा महिलालगायत अन्य लिंगको बहुविवाहको सम्बन्धमा उठिरहेका र उठ्न सक्ने सबै किसिमका प्रश्नको सहज जवाफ पनि दिनेछ। संशोधनले यस संहिताको १७५ (२) लाई पूर्ण रूपमा हटाएको छ। उपदफा (३), (४) र (५) बारे उल्लेख गर्नुपर्ने खास केही छैन। तर, हाल थप संशोधन गर्न लागिरेहेका उपदफामा समेटिएका विषयलाई भने गम्भीरतापूर्वक हेर्न जरुरी छ। जुन हाल बहुचर्चित र विवादित पनि बनिरहेका छन्। यस उपदफामा कुनै पनि व्यक्ति विवाहित छ भन्ने जानीजानी सो व्यक्तिसँग बहुविवाह गरेमा सो व्यक्तिलाई एकदेखि पाँच वर्षसम्म सजाय हुने र निजसँगको विवाह स्वतः बदर हुने व्यवस्था गरेको छ। जुन यस दफामा संशोधन हुनुअघि पुरुषको हकमा मात्रै लागू थियो भने विवाहित महिलाले अविवाहित पुरुषसँग विवाह गरेमा यस दफामाफर्त सजाय गर्न सकिन्थ्यो। तर, अब सबैका हकमा यो कानुन आकर्षित हुने देखिन्छ। यस दफाविपरीत बहुविवाह भइसकेको रहेछ भने ती महिलालाई सो पुरुषबाट अंश दिलाइदिने गरी हाल बहुविवाहसम्बन्धी नयाँ कानुन ल्याउन सरकार लागिपरेको छ।

व्यक्तिहरूलाई कानुनबमोजिम दण्ड सजाय हुने तर बहुविवाहसँग सम्बन्धित फौजदारी कसुरबापत बहुविवाह गर्ने महिलाले बहुविवाह गरेबापत पुरस्कारस्वरूप अंश पाउनु न्यायसंगत हुँदैन। बहुविवाहलाई फौजदारी कसुर मानी एकदेखि पाँच वर्षसम्म कैद नै कायम हुने गरी नयाँ कानुन ल्याउन लागिरहेको छ। बहुविवाहलाई फौजदारी कसुर मानेर कसुरदारलाई सजाय गदागदै ती व्यक्तिबाट भएको कसुरलाई कसुरको रूपमा भने स्वीकार गर्न सकेको देखिँदैन। यस कानुनले विश्वको जुनसुकै कुनामा बनेको कानुनले पात्र कसुरदार तर कार्य कसुरजन्य नहुने भनेर व्याख्या पक्कै पनि गर्दैन र गरेको पनि छैन। फौजदारी कसुरको परिभाषा र सिद्धान्तमा पात्र कसुरदार र कार्य स्वागतयोग्य भन्ने हुँदैन। यसर्थ, कसुरजन्य कार्य गरेबापत व्यक्तिलाई पुरस्कार दिने गरी संशोधन गर्न लागिएको कानुनको औचित्य सरकारले कुनै तर्कमार्फत पनि पुष्टि गर्न सक्दैन।

• रमेश घिमिरे

सरकार नाफामूलक संस्था होइन, यसले लाभ लागत अनुपात नहेरी जनकल्याणको क्षेत्रमा लगानी गर्नु पर्छ। यसले मार्केटिङ पनि गर्नु पर्दैन भन्ने बुझाइ धेरैमा रहेको छ। निजी कम्पनीले आफ्नो ब्रान्ड इमेज (छवि) बनाउन र उत्पादन (प्रोडक्ट) बेच्न विज्ञापन, प्रचारप्रसार र जनसम्पर्क गर्छन्। यो त सरकारका लागि भन्नु बढी आवश्यक छ। एउटा कम्पनीको छवि राम्रो भएन भने बजारमा विकल्प हुन्छ। सरकारको त्यस्तो सहज विकल्प हुँदैन। सरकारका जन्म दर्ता, विवाह दर्ता, बसाइँसराइ, नागरिकता, राष्ट्रिय परिचयपत्र, गरिबी परिचयपत्र, नाता प्रमाणपत्रलगायत कैयौँ प्रोडक्ट हुन्छन्। ती प्राप्त गर्न नसक्दा कैयौँ नेपाली अनागरिक जस्तै भएर बस्नु परेको छ। अधिकार र सुविधा उपयोग गर्नबाट वञ्चित भएका छन्।

कम्पनीले एक हजार रुपियाँदेखि एक रुपियाँसम्मको चकलेट बनाउँछन्। त्यस्तै सय रुपियाँदेखि एक रुपियाँसम्मको चाउचाउ बनाउँछन्। दुर्गमसम्म आपूर्ति पुर्‍याउँछन्। इच्छा हुनेले पैसाको अभावमा उपभोग गर्नबाट वञ्चित हुनु पर्दैन। हुने खानेले महँगो किन्छ, नहुनेले पनि सस्तो प्रोडक्ट बस्ती टोलमै प्राप्त गर्छ। निजी कम्पनीले नाफा कमाउन वा सबै वर्ग र स्थानका जनतालाई ग्राहक बनाउन सस्तादेखि महँगा प्रोडक्टको डिजाइन गरेका हुन्छन्। नाफा नलिई ब्रान्ड इमेज बनाउन वा सामाजिक उत्तरदायित्व पूरा गर्न पनि प्रोडक्ट डिजाइन र स्प्टाइ गरेका हुन्छन्।

• वामदेव श्रेत्री (घिमिरे)

मानिस समाजमा बस्छ। समाजमा विभिन्न वर्ग हुन्छन्, वर्गका पनि विभिन्न पात्र र प्रवृत्ति अनुसार समाज सञ्चालनका नियमको खोजी भयो। व्यक्तिगत सम्पत्तिको जन्म भएपछि वर्ग र सत्ता जन्मिए। संघर्षलाई मल्थर गर्न सत्य खोजी गर्ने बहानामा धर्मलाई प्रचार गर्न थालियो। धर्मको कुरा मान्ने अथवा शासकको कुरा मान्ने आस्तिक भए भने नमान्नेका लागि नास्तिक भनिने दर्शनको जन्म भयो। श्रमिकमुक्ति शासनसत्ताको परिकल्पना मार्क्सले गरेकाले मार्क्सवादी दर्शन भनियो। यो भनिए पनि काल्पनिक समाजवादको खोजी गर्ने अन्य धेरै दार्शनिक भए।

मार्क्स सत्य, न्याय तथा सबै मानिसमा बराबरी भन्ने भावसहित जन्मेका सबै दर्शनले समाजवादको परिकल्पना गरे। समानताको न्याय र सबै मानिस बराबरी भन्ने विचारको सार समाजवादी दर्शन हो भन्ने पुष्टि भयो। समाजवादी दर्शन सत्य अन्वेषणको सिद्धान्त हो। अव्यवस्थाबाट सुव्यवस्थामा डोर्‍याउने गोरेटो पनि हो। हरेक मानिस सत्य चाहन्छ र समानताको कुरा गर्छ। त्यसैले समाजवाद भनेको यथास्थितिलाई परिवर्तन गर्ने सङ्घर्षको सिद्धान्त हो। सङ्घर्षको सिद्धान्त अनुसार विपरीत तत्वको एकता र सङ्घर्षको नियमका आधारमा क्रमभङ्गता रूपान्तरण पुनः सङ्घर्षका माध्यमबाट परिकल्पना पनि हो।

प्राकृतिक जीवजन्तुको उचित संयोजना गर्नु आवश्यक छ। मानिसका हात, खुट्टा, आँखा, नाक, कानलगायतका शरीरका अङ्गको काम फरक फरक भए पनि शरीरका लागि समान अस्तित्व हुन्छ

सरकारले पनि आफ्ना प्रोडक्ट धनी गरिव, सुगम दुर्गम सबै ठाउँका जनताको पहुँचमा पुर्‍याउनु पर्छ। निजी जस्तो पैसा तिरैर मात्र सरकारी सेवा प्राप्त हुँदैन। आधार, योग्यता र प्रमाण चाहिन्छ। त्यो जुटाउन नसक्ने जनताका लागि सहयोग गर्ने काम सरकारको हो। आवश्यक परे सरकारले कानुन परिवर्तन गरेर भए पनि आफ्ना प्रोडक्ट लिन जनतालाई तयार बनाउनु पर्छ। सरकारले तालिम, अनुदान, प्रोत्साहनका प्रोडक्ट ल्याउँछ। यसमा धेरैभन्दा धेरै सम्भावित व्यक्तिलाई जानकारी गराएर प्रतिस्पर्धा गराउनु पर्छ। अनि सबैभन्दा योग्यलाई वितरण गर्नु पर्छ। ताकि सरकारको खर्चको अधिकतम सदुपयोग होस्, एक रुपियाँ पाएको व्यक्तिले १० रुपियाँ बनाउन सकोस्। निजी कम्पनीको सोभो उद्देश्य आफ्नो वार्षिक उत्पादन, बिक्री र मुनाफा बढाउनु हो। सरकारको उद्देश्य देशको कुल गार्हस्थ्य उत्पादन, आफ्ना प्रोडक्टको पहुँच र राजस्व बढाउनु हो। सरकारमा नाफा शब्द उल्लेख नभए पनि राजस्व कमाउनु भनेको नाफा नै हो।

सरकारले सम्पत्ति, आम्दानी, प्रोडक्ट उत्पादन र उपभोगमा कर लगाउँछ। त्यसैले जनताको सम्पत्ति बढ्ने, आयआर्जन बढ्ने, उत्पादन बढ्ने र उपभोग बढ्ने काम गर्नु पर्छ। यी चिज जति बढ्छन्, सरकारको राजस्व उति धेरै बढ्छ। सरकारले गर्ने कामले जनताको आम्दानी बढ्ने र जनताको आम्दानी बढेपछि सरकारको पनि आम्दानी बढ्ने चक्र चल्दै जान्छ। कम्पनी कम्पनीबच प्रतिस्पर्धा हुन्छ। दोस्रो कम्पनीभन्दा आफूले ग्राहकका लागि उपयोगी, आवश्यक र सहज हुने प्रोडक्ट डिजाइन गर्ने होड हुन्छ। एउटै सरकार हुँदा मन्त्रालय मन्त्रालय वा विभाग विभाग वा कार्यालय कार्यालयबिच प्रतिस्पर्धा हुन सक्छ। जस्तो कि फलानो मन्त्रालयले कति राम्रो गयो तर फलानोले त्यस्तो गर्न सकेन भनेर तुलना हुन सक्छ। काठमाडौँको मालपोत त्यस्तो तर इलामको यस्तो भनेर छवि निर्माणमा प्रतिस्पर्धा हुन सक्छ।

अहिले सात प्रदेश सरकार र ७५२ वटा स्थानीय सरकार भएकाले प्रतिस्पर्धाको राम्रो अवसर छ। काठमाडौँ उपत्यकाभित्रै काठमाडौँ महानगरपालिका, ललितपुर महानगरपालिका, भक्तपुर नगरपालिका, चन्द्रागिरि नगरपालिकाबिच जनताले तुलना गर्न सक्ने भएका छन्। जुन प्रदेश वा पालिकामा उद्योग व्यापार, कामकाज गर्न सहज हुन्छ, मानिसहरूले त्यहाँ बसाइँसराइ गर्ने वा उद्यम व्यवसाय सार्ने अवसर प्राप्त गर्छन्। जसरी निजी कम्पनीका ग्राहक सिफ्ट हुन्छन्, त्यसै गरी सरकारका ग्राहक पनि सिफ्ट हुन सक्छन्। नेपाल सरकारभन्दा अमेरिका, अस्ट्रेलिया वा क्यानडा सरकारको सेवा मन परेका कारण विदेशमा बसाइँसराइ गर्ने वा पेशा व्यवसाय गर्ने चलन चलेको हो। जनताले जहाँ राम्रो र सहज मान्छन्, त्यही सेवा लिन पुग्छन्। त्यसैले सरकारहरूले आफ्नो छवि र सेवा राम्रो बनाउन प्रतिस्पर्धा गर्नु पर्छ।

भिजन, मिसन निजी कम्पनीको मात्र होइन, सबै तहका सरकारको हुन्छ। त्यसलाई हासिल गर्न साना कम्पनीदेखि सरकारसम्मले रणनीति तय गर्नु पर्छ। रणनीति लागु गर्न क्षेत्रगत नीति, कार्यक्रम र क्रियाकलाप सेट गर्नु पर्छ। भिजन, मिसनसँग साना क्रियाकलाप पनि सङ्गतिपूर्ण छन् कि छैनन् भनेर परीक्षण गरिरहनु पर्छ। सही भिजन, मिसन सेट गर्ने र सोही अनुसार क्रियाकलाप डिजाइन गर्ने हो भने कारोबार वृद्धि गर्न र छवि निर्माण गर्न धेरै सहज हुन्छ। सङ्गतिपूर्ण शुद्धता नेतृत्व, कर्मचारी र साभेदार पक्ष सबैले सहजै बुझ्न सक्छन् र स्वचालित रूपले कार्यान्वयन हुन्छ।

उच्च नेतृत्वले विज्ञ विद्वान्को सहयोग लिएर भिजन, मिसन सेट गर्ने हो। नेतृत्वले सो प्राप्तिका लागि रणनीति, नीति, कार्यक्रम तयार गर्ने हो। व्यवस्थापकले कार्यान्वयन गराउने र कर्मचारीले कार्यान्वयन

समाजवादी दर्शनका स्वरूप

। त्यसैले प्रकृति र जीवजन्तुबिच पनि घनिष्ट सम्बन्ध हुन्छ तर पनि क्षमताको खोजी गर्छ। हामी मार्क्सवाद पढ्नेले कसरी बुझेका छौं भने ऐतिहासिक भौतिकवादको नियमका आधारमा राजनीतिक व्यवस्था आर्थिक, सामाजिक र सांस्कृतिक संरचनाको परिकल्पना हुन्छ।

मानव जीवजन्तुको गुणको संरक्षण

पनि सामाजिक मान्यताको समाजवादी दर्शन नै हो। दर्शनका कुरा गर्दा ज्ञान सिद्धान्तका मात्र कुरा हुन्छन्। सबै ज्ञानी, सबै जान्ने, सबैले स्वार्थ खोज्ने क्रममा स्वतन्त्र मानवले सङ्घर्ष गर्छ। सत्ता शक्तिको विरोध गरी आदर्शवादी कुरा गर्छ तर पछि सारमा भौतिक सेवा सुविधाका विषयमा जानु पर्दा व्यक्तिगत सम्पत्तिलाई नै सर्वोच्च रहेको विषयको पक्षपोषण गर्छ। जिन्दगीभर लडेको स्वार्थ खोजी नगर्ने विचार र व्यवहारमा अडिग मानिस मात्र सत्यको अन्वेषण गर्न र समाजलाई डोर्‍याउन सक्छ भन्ने सन्देश दिन समाजवादी दर्शनको व्याख्या हुन आवश्यक छ। समाजवादी दर्शनले समाजवाद नै स्वाधीनता हो भन्ने व्यवहारलाई पुष्टि गर्नु पर्छ।

समानताको समाज निर्माणमा जोड दिनुपर्ने, सामाजिक बन्धुत्वको समाज बनाउनु आवश्यक छ। खुस र समृद्धिको समाज निर्माण गर्दै, शान्तिपूर्ण समाजको व्यवस्थापन कल्पना समाजवादी चिन्तनले गरेको छ। यी सबैले उत्पादन पद्धतिलाई पनि परिवर्तन गर्छन्। हाम्रो मुलुक सुहाउँदो समाजवादी दर्शनको दृष्टिकोण

के हो, संविधान सभाबाट घोषण भएको संविधान, सङ्घीयता, गणतन्त्र, समावेशी, समानुपातिक र धर्म निरपेक्षता आदि हुन्। हाम्रो देश भूपरिवेष्ठित मुलुक हो। त्यसैले प्रजातन्त्र बलियो हुँदा राष्ट्रियता कमजोर हुने राष्ट्रियता बलियो हुँदा प्रजातन्त्र कमजोर हुने गर्छ। अरू प्रणालीभन्दा फरक छ। त्यसको विशेषता हो सत्य र निष्ठा। मानिस ज्ञानको भोको छ, मानिस मूल्यमान्यता गुणस्तरीय

जीवनका लागि सङ्घर्षशीलता, सिर्जनशील, प्रेमशील र नियमशील हुन सक्नु नै सत्यनिष्ठाको ठोस अभिव्यक्ति हो।

विवेक प्रेम (आफानास्पेभ विक्टर २०५४ पृष्ठ ७) दर्शनको चिन्तन पनि तत्कालीन समयको चेतना, बहुदार्शनिक विचारमा बाँडिएको हुन्छ। यस्तो परिस्थितिमा सर्वप्रथम विश्व परिवेशलाई मनन गरी चिन्तन गरिनु आवश्यक हुन्छ। अन्वेषणकै क्रममा पदार्थ प्रमुख भन्ने भौतिक विषयको अध्ययन गर्न वादी दर्शनको विकास भयो। दर्शनबारे सत्यको अन्वेषणका क्रममा भएका संसारका वर्ग सङ्घर्षको अनुभवबाट संसार कुनै अद्भुत व्यक्ति या समूहको उपदान होइन। संसार निर्माण तमाम श्रमजीवीले गरेका हुन् भनेर व्याख्या गरियो। दर्शन ब्रह्माण्ड, मानिस तथा सम्पूर्ण मानव जातिको नियमन गर्ने सर्वाधिक सामान्य नियमको अध्ययन गर्छ। त्यसले मानिस र समाज, मानिस र प्राकृतिक एकताको आधारको अध्ययन गर्छ। (उही) मानव समाज परिवर्तनशील छ। यो निम्न अवस्थाबाट उच्च अवस्थातिर अग्रसर हुन्छ।

गर्ने हो। साना कम्पनीदेखि सरकारसम्म हुने यही हो। जहाँ यो शुद्धता सही ढङ्गले अन्तरआबद्ध हुन्छ, त्यही सफलता हात पर्ने हो। संस्थाभित्रको प्रणालीले नै बाहिर छवि निर्माण गर्ने हो। प्रचारप्रसार गरेर मात्र छवि राम्रो हुँदैन। जसले प्रत्यक्ष सेवा ल्गिनु पर्दैन, उसले प्रचार सुनेर सकारात्मक मान्ला। तर ऊ जब ग्राहक बनेर संस्थामा प्रवेश गरेर कारोबार गर्नु पर्छ। तब आन्तरिक प्रणाली जस्तो छ, त्यस्तै बुझ्छ। सेवा दिन नवीनतम प्रविधि अवलम्बन गरिएको, सेवा सहजै प्राप्त हुने, कर्मचारीको आचरण विमग्न छ भने मात्र सेवाग्राहीले राम्रो मूल्याङ्कन गर्छन्। ग्राहकलाई त्यो सेवा दिन संस्थाले अभिलेख व्यवस्थापन, कार्यविधि निर्माण, कार्यजिम्मेवारीको बाँडफाँट, अनुसन्धान र विकासको काममा निकै ध्यान दिएको हुनु पर्छ। यो सबै कार्य सरकारी वा निजी संस्थामा बराबर लागु हुन्छ।

संस्थामा उच्च नेतृत्व, नेतृत्व, व्यावस्थापक, कर्मचारी, ग्राहक, साभेदार सबैबिच सौहार्द अन्तरसम्बन्ध र सम्पर्क स्थापित भएको हुनु पर्छ। उनीहरूबिच असमभ्दारी र अन्तरद्वन्द्व हुन सक्छ। नीति, नियम, प्रणाली न्यायोचित नभएको कारण वा बुझाइमा कमी कमजोरीको कारण पनि यस्तो हुन सक्छ। सम्पर्क, संवाद र छलाफलले यसलाई हल गर्छ।

सबैलाई जोड्ने एउटै हतियार भिजन, मिसन हुन्छ। नेतृत्व र व्यवस्थापकले आदेश दिने, साभेदारलाई कायदेशि दिने, कर्मचारीले टेबुलमा आएका ग्राहकलाई सेवा दिने जस्तो लिनियर ढङ्गले संस्थाको विकास वृद्धि र छवि निर्माण हुँदैन। ग्राहकको गुनासो सुन्ने, तल्ला तहको समस्या बुझ्ने माथिल्ला तहले समाधान गर्ने, नजानेका विषय समकक्षीसँग पनि रायसल्लाह गरेर काम गर्ने संस्थाको व्यवहार र संस्कारले मात्र उद्देश्यमुखी बनाउन सक्छ।

ग्राहक विभिन्न सोच, मान्यता, धर्म, संस्कृति र क्षेत्रका हुन्छन् नै। कर्मचारी पनि एउटै

सोच, योग्यता, क्षमता, मूल्यमान्यताका हुँदैनन्। कर्मचारीमा रहेको विविधता उपयोग गरेर सबैको सबल पक्ष जोडेर संस्थाको क्षमता बढाउने हो। बैठक, छलफल, तालिम आदि विधिबाट कर्मचारीबिच विविधतामा एकता कायम गर्ने हो। संस्थाको छवि र वृद्धि विकासमा नेतृत्वले मात्र होइन, तल्लो कर्मचारी र साभेदार बाहिरी पक्षले समेत गर्व गर्नु पर्छ। सरकार मात्र होइन, निजी कम्पनी पनि हरेक चरणमा प्रत्यक्ष मुनाफामुखी हुँदैनन्। पहिलो प्राथमिकता स्थायित्व, सन्तुलन र आन्तरिक सक्षमता हो। कुनै कम्पनीले एक वर्ष मुनाफा नकमाओस्, तर कम्पनीको विश्वास गुम्नु भएन। आन्तरिक नियन्त्रण प्रणाली मजबुत हुनु प्त्यो ताकि मितव्ययी र प्रभावकारी कार्यसञ्चालन होस्।

निजी कम्पनीले टिक्न, छवि कायम गर्न र दिगो वृद्धि हासिल गर्न तत्काल घाटामा पनि केही कारोबार गर्छन्। सरकारले पनि अधिकांशत मुनाफामूलक परियोजना नै निर्माण गर्नु पर्छ। थोरै मात्र जनकल्याणका आयोजना निर्माण गर्ने हो। अन्य परियोजनाको लाभले त्यस्ता परियोजना निर्माण गर्ने हो। निजी क्षेत्र नाफामूलक भए पनि आफ्नो पुँजीको तीन चार गुणासम्म कर्जा लिएको हुन्छ। नाफा गर्दै कर्जा चुक्ता गर्ने हो। सरकारले पनि सार्वजनिक ऋण लिएर काम गर्नु पर्छ। ऋण रकम नाफामूलक र आर्थिक वृद्धिमा योगदान गर्ने आयोजनामा लगानी गर्ने हो, जसले गर्दा आगामी वर्षमा सरकारको आम्दानी बढ्छ। त्यसबाटै ऋण चुक्ता गर्ने हो।

दर्ताचित भएर काम गर्ने नाफामूलक कम्पनीमा मात्र हो, सरकार नाफा गर्ने संस्था होइन, त्यसैले सरकारी संस्थामा त्यसरी काम गर्नु पर्दैन भन्ने सोचबाट मुक्त हुनु पर्छ। सरकार र निजी संस्था दुवैले तत्कालको मुनाफा वा लोकप्रियता होइन, दीर्घकालीन स्थायित्वमा विश्वास गरेर कार्य गर्नु पर्छ।

मूलनीति हो भन्ने भनाइ र राजनीतिले नै सबै दर्शन, धर्म मान्ने मानिसलाई डोर्‍याएको हुन्छ भन्ने नै हो। सारमा भन्नु पर्दा सबै धर्म र दर्शनको मूल जरो राजनीति हो। सबै शास्त्र राजनीतिमा घुमिरहेका हुन्छन्। हामीले बुझिएआएको पूर्वीय दर्शनले पुरानो धर्म, संस्कृति समेटेको पाउँदैनौं। केवल राज्यसत्ता विरपरिका हिजोको संस्कृतिलाई समेटेको छ। वर्तमानमा खोजकर्ताले दर्शनको बाहुल रूप र एकत्वमध्ये यसभित्रका पुराना धर्म र नीतिको खोजतलास भइरहेको पाइन्छ।

अन्त्यमा समाजमा केही आँटिला, जाँगरिला र सत्य अन्वेषक जन्मेका छन्। जसले पुराना थोत्रा वा काम नलाम्ने हुँदै गएका मूल्यमान्यता र प्रणाली माथि प्रश्न गर्छन्। केवल प्रश्न मात्र गर्दैनन्, आलोचनात्मक दृष्टिकोणबाट नयाँ मान्यता, मूल्य प्रणाली र सौन्दर्य बोध अभिव्यक्त गर्छन्। उनीहरू नयाँ सत्यको उद्घाटन गर्छन्। नयाँ समाज, अर्थतन्त्र र राज्यव्यवस्थाको निर्माण गर्न सङ्घर्ष गर्छन्। त्यस्ता मानिसलाई तत्कालीन समाजले मूलधार वा राज्यव्यवस्थाले राम्रो नमानेको सहजै स्वीकार गरेको देखिन्न। जस्तै : बुद्ध हुन् वा क्राइस्ट, मार्क्स हुन् वा गान्धी, लिङ्ग हुन् वा रूसो, ग्यालिलियो हुन् वा बुनो सुक्रात हुन् वा प्लेटो, यिनीहरू आआफ्ना समयका सनकी, लहडी, विद्रोही र फरक मानिस थिए। सत्य र निष्ठाका लागि तत्कालीन राज्य र समाजबाट अस्वीकृति भएका मानिस हुन्। प्रकारान्तरले यिनै मानिसको समाजमा ठुला चिन्तक, सन्त, वैज्ञानिक, सुधारक सङ्घर्ष र सिर्जनशीलताका आदर्श बने। समग्रमा भन्नुपर्दा सत्य अन्वेषणका रूपमा स्थापित भए। समाजको विकास मूलधारभन्दा फरक मानिसलाई अविचलन हिँड्ने/हिँडाउन सक्ने तागत, ज्ञानको भोग, न्यायिक समाजको चाहना र सक्रिय निष्ठाबाहेक अन्य हुन सक्दैन। नेपालमा पनि यस्तै जाँगरिला आँटिला, ज्ञानका भोका र सत्यनिष्ठ व्यक्तिको खाँचो छ। जसले समाज रूपान्तरण गर्न सकोस्।

